«Passejant per Girona notava que la gent volia que debutés»

Eloi Amagat es va estrenar divendres a Primera, sent el primer jugador del club a vestir la samarreta a Tercera, Segona B, Segona A i Primera.

Amagat durant un entrenament.

El migcampista gironí es va estrenar divendres a Primera Divisió convertint-se en el primer jugador de la història del club a vestir la samarreta a Tercera, Segona B, Segona A i Primera. Un debut molt esperat, però que Eloi no percep com un punt d'arribada perquè vol gaudir tant com pugui del que resta de temporada. «Debutar és un plus de confiança i de motivació per seguir treballant, però no em vull quedar aquí. Vull tenir més protagonisme i, sobretot, poder disfrutar de l'espectacular temporada que està fent l'equip», explica Eloi.

Eloi Amagat [http://www.diaridegirona.cat/tags/eloi-amagat.html] ja és de Primera. Amb el cap més fred, un cop passada l'eufòria de divendres a la nit, com està?

Estic content, però amb tranquil·litat. Debutar amb el Girona a Primera Divisió és una cosa que desitjava des de fa molt temps i ha costat més del que m'esperava, però un cop ha arribat no em conformo i no vull que es quedi aquí. Debutar és un plus de confiança i de motivació per seguir treballant, però no em vull quedar aquí. Vull tenir més protagonisme i, sobretot, poder disfrutar de l'espectacular temporada que està fent l'equip.

Quan diu «més del que m'esperava» parla del que va costar pujar, del seu paper aquesta temporada o de les dues coses?
Sobretot per aquesta temporada. Els que portem temps aquí sabem el que ha costat palpar la Primera Divisió, però ara em referia més a aquesta temporada, en què han coincidit diferents factors. Vaig començar una mica condicionat per una lesió i després el destacable rendiment que han ofert els companys ha convertit en molt complicat rascar minuts. L'espera s'ha fet llarga, perquè és una cosa que esperes molt i en veure que no arriba en certs moments et sents frustrat.

De qui es recorda ara o a qui creu que ha de donar les gràcies?
De moltíssima gent. Futbolísticament m'he de recordar de la gent que m'ha permès estar aquí ara, per exemple els que em van permetre tornar al Girona quan estava al Llagostera, com en Sergi Raset, però seria molt llarg perquè hi ha moltes persones que m'han ajudat i seria injust destacar-ne unes quantes perquè segur que me'n deixaria.

I en un àmbit més personal?
En aquest impàs fins a aquest debut segur que la meva família i els meus amics més propers, que sempre estan allà, i que en certa manera són els que pateixen aquesta frustració de no poder estar satisfets. Al final, però, crec que ho haig de fer extensiu una mica a tota la gent. Sempre m'he sentit molt estimat i ahir (divendres) va tornar a quedar reflectit en la meva entrada.

S'esperava la reacció de la gent en el moment del canvi, amb l'estadi dret, aplaudint molt...?
Si he de ser sincer, sí em va sorprendre. Ja ho vaig notar quan vaig sortir a escalfar i amb l'entrada al camp encara més. No puc fer res més que agrair-ho a tothom. Passejant per la ciutat notava que la gent volia que debutés. Molta gent em preguntava quan seria el dia i notava que ho desitjaven igual que jo. Suposo que els gironins s'identifiquen amb la gent de la ciutat quan la veuen al camp en la millor època del club.

Va debutar molt jove, però després va marxar i va tornar des de llocs com Palafrugell, Gavà, Lorca o Llagostera. En algun moment es va veure definitivament fora del Girona?
No. Sempre he tingut la confiança i l'interès d'estar aquí. El futbol sabem com és i, a vegades, no pots tenir el que vols però jo sempre he dit que la meva opció sempre ha estat jugar al Girona perquè només nosaltres que som d'aquí i hi hem estat tant temps sabem el que és estar en el club de la teva ciutat. Això és una cosa que no es paga amb diners i ho volem seguir disfrutant.

Va debutar marcant un gol que eliminava de la Copa un rival de Primera Divisió. Aquell jove ja somiava en arribar a Primera?
D'aquest debut contra el Vila-real en Copa del Rei en fa catorze anys, jo en tenia divuit, però és que no cal anar tan enrere. Si algú ens diu fa cinc anys que estaríem vivint això li hauríem dit a veure si estava boig. El club ha fet un canvi molt ràpid que ha sorprès els més optimistes.

Abans deia que volia gaudir del final de temporada. Ho farà amb un Girona que lluitar per salvar-se o per anar a Europa?
Aquí sí que crec que de tirar de tòpic, però és la realitat. Per un nou ascendit a Primera Divisió la permanència és l'objectiu i no se li ha de treure valor. Això sí, jo que ho visc des de dins puc dir que l'equip té molta fam, hi ha jugadors amb moltes ganes de fer-se encara un nom més important del que tenen en el món del futbol. Un cop hàgim assolit l'objectiu de la permanència serem ambiciosos i intentarem arribar fins on puguem. Les sensacions ens diuen que pràcticament hem competit en el cent per cent dels partits contra grandíssims equips.

El maig fa 33 anys i al juny se li acaba el contracte. Pensa en el seu futur o no hi pensa?
Sempre ho tens al cap quan acabes contracte, però intentes no pensar-hi gaire i centrar-te a disfrutar dels moments. M'ha costat molt arribar fins aquí i ho estic disfrutant com un gironí més, com un soci més d'aquest equip. Ja tindrem temps per parlar del meu futur.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2018/02/18/passejant-girona-notava-que-gent/896623.html?utm_source=rss